

Kristityn foorumi

Israelin kadonneet heimot – osa 1

Monia suomalaisia kristittyjä kiehtoo ja puhuttaa oman etnisen alkuperän DNA tutkimus, jonka kautta toivotaan löytyvän linkki juutalaiseen ja israelilaiseen kansaan. On aivan hyvä asia tutustua juuriinsa nykyaikaisen tieteen mahdollistamin keinoin. Tähän tutkimukseen ei tarvitse liittyä vakaumusta

siitä, että Israelin ”10 kadonnutta heimoa” voitaisiin paikallistaa lähinnä läntisen Euroopan ja Yhdysvaltain kansoiksi. Maailmalla ja jonkun verran myös Suomessa, nämä kaksi asiaa kuitenkin liittyvät toisiinsa, henkilöstä ja ryhmästä riippuen löysemmin tai tiiviimmin. Israelin kansallisuuden perään kovasti haikailevien olisi kuitenkin hyvä muistuttaa itseään siitä, että viime kädessä Jumalan pelastusteen edessä kansallisuudella ei ole merkitystä.

Tässä sarjassa on tarkoitus tutustua väitteen - että länsimaat olisivat Israelin ”kadonneita” heimoja - historiaan ja onko sillä raamatullista pohjaa, vai onko se suurimmalta osin vain ihmislegendaa. Ensimmäinen

tutustumme taustoihin ja opin esittämiin väitteisiin, myöhemmin väitettiin raamatullisuuteen. David Baron (1857-1926) oli tunnettu kristitty juutalainen Englannissa, joka eli aikana, jolloin oppi erityisesti alkoi kiinnostaa ja levitä kansakunnan keskuudessa. Hän tarkasteli oppia omalta juutalaiselta sekä kristilliseltä

ja raamatulliselta kannalta. Hänen huomioidensa lisäksi tämän kirjoittaja on vuosien varrella tutustunut useisiin asiaa käsitteleviin 1800-luvun teoksiin, kuin myös lähempänä nykyaikaa ja nykyaikana kirjoitettuihin kirjoihin ja artikkeleihin.

Tarina Israelin 10 kadonneesta heimosta on ollut monen mielenkiinnon kohteena erityisesti viimeisten parinsadan vuoden aikana varsinkin Iso-

Britanniassa. Siksi ko. harrastusta kutsutaan myös nimillä Anglo-Israelism ja British-Israelism. Pääväittäjä on, että lähinnä Länsi-Euroopan maiden kansalaiset, erityisesti Iso-Britannian, koostuvat Israelin 10 kadonneen heimon jälkeläisistä (eli niistä Israelin heimoista, jotka vietiin pakkosiirtolaisuuteen

Assyriaan ja Baabeliin ja jotka ”katosivat” heimoina maailmankartalta). Kyse on siis Jaakobin 12 pojan jälkeläisistä, poislukien Juuda ja Benjamin, jotka valtakunnan jakauduttua jäivät Juudan kuningaskuntaan. Historia on mielenkiintoista ja vanhojen kirjoitusten tutkimus parhaimmillaan jännittävää ja siksi monet kristityt ovat vuosien aikana

olleet aiheesta kiinnostuneita tulkiten lähteitä kukin oman kykynsä ja mieltymyksensä mukaan.

Iso-Britannialla on tässä päärooli, koska sen kuningashuoneen uskotaan polveutuvan kuningas Daavidin jälkeläisestä. Kuningashuone itse on myös ylläpitänyt tätä uskomusta. Englannin kruununperijä on kruunattu vuodesta 1296 alkaen valtaistuimella, jonka jalustassa on ns. ”Jaakobin

päänaluskiivi": "Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen pänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan" 1.Moos.28:11.

Kuningashuoneelle kivi symboloi "Daavidin valtaistuinta". Kivellä sanotaan olevan varhainen historia. Englantiin sen toi kuningas Edward I anastettuaan sen Skotlannista. Profeetta Jeremian sanotaan tuoneen kiven mukanaan Irlantiin vuonna 583, tai 580 eKr., yhdessä Tea Tephin, Juudan kuninkaan Sidkian tyttären, kanssa. Nämä olivat paenneet Israelista, kun Nebukadnessar oli valloittanut Juudean vuonna 587 eKr. Skotlantiin kivi joutui kuningas Fergusin toimesta n. vuonna 500 eKr. Vuonna 1996 kivi palautettiin taas Skotlantiin.

Mainittu Tea Tephi olisi myös Englannin kuningashuoneen "kanta-äiti", sanotaan. Raamatun profetioita sovelletaan Englannin kuningashuoneeseen, mm. 2.Sam.7:9-16 "Ja minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä teen sinulle suuren nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä. Ja minä valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen niin, että se asuu paikallansa eikä enää ole levoton, eivätkä vääryyden tekijät sitä enää sorra niinkuin ennen, siitä ajasta saakka, jolloin minä asetin tuomareita kansalleni Israelille; minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollistasi. Ja Herra ilmoittaa sinulle, että Herra on tekävä sinulle huoneen. Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa. Hän on rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan

Kruunajaisistuin ja sen alla oleva Jaakobin päänaluskiivi

hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi. Minä olen oleva hänen isänsä ja hän minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä rankaisen häntä ihmisvitsalla ja niinkuin ihmislapsia lyödään; mutta minun armoni ei poistu hänestä, niinkuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin sinun tieltäsi. Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva iäti vahva." Profetioiden kuvausten sanotaan toteutuvan brittiläisen imperiumin vaiheissa.

Ajatus Iso-Britannian erityisasemasta Juudan heimon kuninkuuden säilyttäjänä sai tuulta purjeisiinsa sen vallan

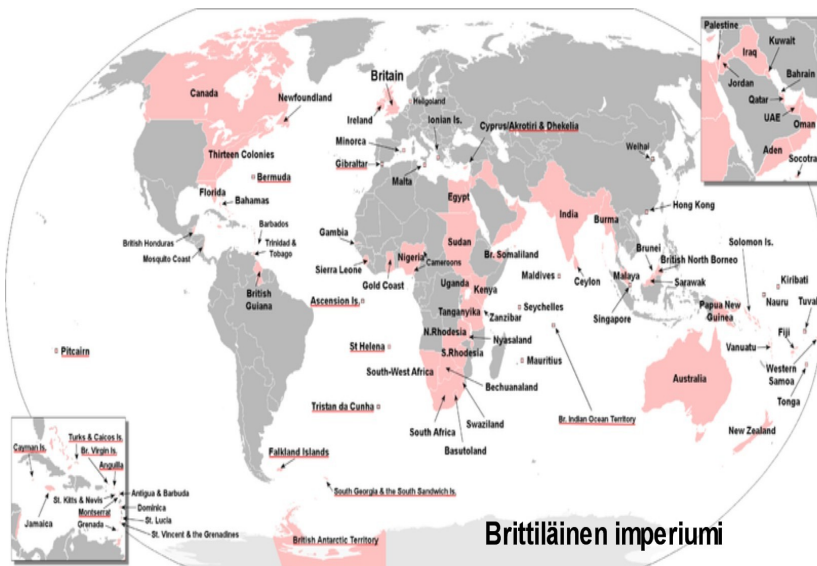
laajentumisen myötä ja edelleen 1800-luvulla, jolloin brittiläinen maailmanvalta kukoisti ja sanonta kuului, että "aurinko ei laske brittiläisen imperiumin alueella" - niin laajalle ympäri maailmaa sen mahti ulottui. Siksi brittiläistä maailmanvaltaa pidettiin edellä olevan profetian ja muiden vastaavien profetioiden täyttymyksenä. Asiaan kuuluu uskomus, jonka mukaan Englannin kuninkaalliset hallitsevat Daavidin (Juudan) valtaistuinta aina siihen saakka, kunnes Jeesus palaa maan päälle. Raamatun lupauksen mukaan Juuda tulisi hallitsemaan Israelin muita heimoja ja kun haluttiin selittää profetiat täyttyneiksi, oli luontevaa liittää Iso-

Britannian menestys profetiaan. Näin myös Israelin muut sukukunnat tuli paikallistaa Iso-Britannian vaikutusvaltaan tavalla tai toisella kuuluvista kansoista. Luontevaa oli etsiä näitä heimoja "kristittyjen" länsimaiden joukosta ja nähdä I-B länsimaiden johtajavaltiona.

länsiosan väestö) ja Saksa (esim. ns. friisit Pohjanmeren rannalla). Japania ei näissä piireissä pidetä kadonneena sukukuntana, mutta eräs koulukunta mukaan lukien joukko innokkaita japanilaisia, liittää kansakunnan historian Israelin heimoihin. Sama koskee jopa Pohjois-Amerikan intiaaneja.

varma tarkoittiko Drake sen kirjaimelliseksi.

Ajatus eli myös 1600 ja 1700-luvuilla joidenkin sitä vaalineiden toimesta. Mutta vasta 1700-luvun lopulla ja 1800-luvun aikana idea alkoi kiinnostaa laajemmin. Osasyynä oli tuolloin herännyt kiinnostus profetioihin. Jeesuksen tulemus, 1000-vuotinen valtakunta, mitä on Jumalan maanpäällinen valtakunta, yms. aatteet tulivat lisääntyvän mielenkiinnon kohteiksi. Englannissa kehittyi asian tiimoilta varsinainen ideologia, joka levisi Yhdysvaltoihin ja edelleen vähitellen muualle maailmaan. Yksi ideologian isistä ja kehittäjistä oli Edward Hine (1825-1891), joka sai kuuluisuutta ahkerana luennoitsijana ja kirjoittajana aiheesta. Hänen kirjansa "The British Nation identified with Lost Israel" (Brittiläinen kansakunta tunnustettu kadonneeksi Israeliksi) sai laajan levikin.

Tähän aikaan nousi esille ns. "kahden huoneen teologia", joka kiteytyy ajatukseen, että vaikka maailman juutalaiset ovat myös israelilaisia, kaikki israelilaiset eivät ole juutalaisia. Nimi juutalainen kuuluu vain Juudan ja Benjaminin heimon jälkeläisille, muut israelilaiset pitää etsiä muualta. Iso-Britannian / Englannin (mukaan lukien Skotlanti, Wales, Irlanti) lisäksi Israelin kansakuntiin luetaan yhden tulkinnan mukaan: USA, Kanada, Etelä-Afrikka (valkoihoinen eurooppalaisperäinen väestö), Norja, Ruotsi, Suomi, Tanska, Islanti, Hollanti, Uusi-Seelanti ja Australia. Iso-Britannia liitetään myös Joosefin pojan Efraimin jälkeläisiin ja USA toiseen poikaan Manasseen. Näille kahdelle johtavalle länsimaalle kuuluvat 1. Moos. 48 luvun siunaukset. Kannatusta saavat myös Belgia ja Luxemburg, Sveitsi, osittain Ranska (pohjois- ja

Vaikka teoria sai tuulta purjeisiinsa varsinaisesti 1800-luvulla Iso-Britannian menestyksen myötä, sen parissa oli askarreltu ja aiemminkin. Eräät tulkitsevat skottilaisen Arbroathin julistuksen vuodelta 1320 liittävän skotit Israeliin muinaisen paimentolais- ja maanviljelijäheimon skyytiläisten kautta. Vuonna 1590 ranskalainen M. Le Loyer kirjoitti kirjan "The Ten Lost Tribes Found" (10 kadonnutta heimoa löydetty), jossa hän esittää israelilaisten asuttaneen Englannin saariryhmän. Englannin kuninkaasta Jaakko I (eli 1567-1625) mainitaan, että hän uskoi olevansa Israelin kuningas. Hänen aikanaan laadittiin nykyisinkin laajalti arvostettu "King James Bible" raamatunkäännös. Kuuluisa 1500-luvun merenkävijä sir Francis Drake kuvaa eräässä kirjeessään John Foxille Britannian Israeliksi – allekirjoittanut on nähnyt lainauksen mutta ei ole

Opetus 10 kadonneesta heimosta kuuluu tavallaan ns. korvausteologian piiriin. Israelille kuuluvat siunaukset annetaan länsimaille, erityisesti Iso-Britannia / Englannille ja USA:lle. Harvemmin mainitaan, että edes osa Raamatun esittämistä rangaistuksista Israelille kuului näille maille. Kuvaavaa on brittiläisen 1800-luvulla ja 1900-luvun alussa eläneen amiraali Fisherin sanomaksi kerrottu: "Syy miksi voitamme, huolimatta uskottomista virheistämme, on se, että olemme Israelin 10 kadonnutta heimoa". Toki eräät idean opettajat varoittavat nykyisin esim. Amerikkaa sen osalle tulevasta "Jaakobin ahdistuksesta", jos se ei ymmärrä asemansa israelilaisena kansakuntana ja heimona ja käänny pahuudestaan. Kiroukset kuitenkin yleensä jätetään Juudan heimolle, joka näkemyksen mukaan on

maailmassa juutalaisina tunnettu kansa.

Vuonna 1875 perustettiin ensimmäinen varsinainen organisaatio ideologian tueksi: The British-Israel Association. Kuten aina ihmistoiminnassa, se sai pian kilpailijoikseen järjestöt : Anglo-Israel Association, British-Israel Conference Association, Metropolitan Anglo-Israel Association ja The British-Israel Identity Corporation heti muutaman vuoden sisällä. Yhdysvalloissa teoria levisi laajemmin 1900-luvun alkupuolella ja siitä eteenpäin. Se kulkeutui myös evankeliseen, ja ns.

Israelismin opetukset tulivat tutuiksi. Aina kuolemaansa saakka 1986 Armstrongia seurasi skandaalit. Hän kunnostautui myös monien toteutumattomien ennustusten esittäjänä. Armstrongin jälkeen kirkkokunta hajosi ja siitä eronneet perustivat oman seurakuntansa sanoutuen perusteellisen raamatuntutkimisen jälkeen irti Armstrongin opetuksista, myös siitä, että länsimaat olisivat Israelin kadonneet heimot.

Ajatuksen kannattajia on vuosien varrella esiintynyt ja

kirkon perustajiksi otetaan Herran apostolit joista eräiden sanotaan käyneen saarella, tärkeimpänä Simon kiivailija.

Teoria on pysynyt hengissä ja saanut vuosien aikana uusia kannattajia. Monet ovat kirjoittaneet asiasta lukuisia kirjoja ja artikkeleita. Uusien järjestöjen ja ryhmien syntyminen asian tiimoille erityisesti Yhdysvalloissa on jatkunut aina viime vuosiin saakka. Vaikka liike on jakautunut sen piirissä arvostetaan laajalti 1908 perustetun British-Israel-World Federation -järjestön kustannustoimintaa, joka alkoi vuonna 1922 Covenant Publishing -nimellä. Kustannusyhtiön sivut internetissä löytää osoitteella <http://www.covpub.co.uk/> .

Opin tiimoilta on hyvä tietää, että se ei ole uusi löydös. Varmuudella ei voida sanoa, kuten ei monesta muustakaan raamatulliseen historiaan liittyvästä väitteestä, koska tarkalleen ja kenen toimesta asia esitettiin ensimmäisen kerran. Varmaa sen sijaan on, että opin menestyminen on ollut yhteydessä Iso-Britannian nousuun maailman mahtimaaksi. Vaikka brittiläistä imperiumia ei enää ole entisessä merkityksessä, Englanti on edelleen yksi poliittinen ja taloudellinen suurvalta maailmassa. Yhdysvaltojen muodostuminen pääosin brittiläiselle pohjalle antoi opin laajenemiselle mainiot puitteet. Eri maista saapuneet siirtolaiset levittivät aatetta edelleen, myös lähtömaihinsa. Näin lähinnä Yhdysvaltojen välityksellä käsitys on levinnyt maailmanlaajuisesti.

Juhani Aitomaa

Jatkuu...

Vanhempaa ja uudempaa julkaisua aiheesta

herätyskristillisyyteen eräiden julistajien, kuten F.F. Bosworthin kautta. Saarnaaja Herbert W. Armstrong aloitti toimintansa 1930-luvulla ja perusti aatteen pohjalle kirkkonsa, joka erinäisten skandaalien jälkeen tunnettiin vuoden 1968 jälkeen nimellä Worldwide Church of God. Toiminta laajeni myös Yhdysvaltojen ulkopuolelle. Kirkko julkaisi Plain Truth -lehteä, jota lähetettiin ilmaiseksi sen tilaajille ympäri maailmaa. Itse sain kosketuksen lehteen jo 1970-luvun alussa löytäessäni sen suomalaisesta kirjastosta. Uteliaisuudesta olin myös lehden (ilmais)tilaaja parin vuoden ajan. Tuolloin Anglo-

esiintyvä käytännöllisesti katsoen kaikissa kirkkokunnissa. Sen tukijoina on ollut anglikaanisen kirkon piispoja, metodistipastoreita, baptisti- ja helluntaisaarnaajia, karismaattisen liikkeen ihmeperantajia, kultteissa kuten Christian Science (kristillinen tiede) vaikuttavia, jne. Monet julkisuuden henkilöt, kuten poliitikot, etenkin 1800-luvulla ja 1900-alkupuolella ovat ilmaisseet uskovansa asiaan. Iso-Britannia-keskeiseen 10 heimon opetukseen liitetään väitteitä, kuten että muinaiset brittiläiset druidit olivat juutalaisen leeviläisen papiston seuraajia. Englannin